

Sevgi Olmasa

– E.Kirişçi · 19 Kasım 2018

Evsizlerin önünde uzun bir kuyruk oluşturduğu çadırda yaşlı kadın kepçeyi hızla çorba kazanına bir daldırıyor bir çıkarıyor dökmeden kendisine uzatılan bardaklara dolduruyordu. Boş bardaklarına sıcak çorba dolan evsizler kocaman bir gülümsemeyle teşekkür edip içmeye koyuluyorlardı. Kadın kepçeyi kazana daldırıp çıkardı. Karşısında mahkeme duvarı suratlı bir adam dikiliyordu. Dikkatle çorbayı bardağına boşalttı. Adamın kılı kıpırdamadı. Kadın tek bir memnuniyet ifadesi görmedi. Adam söylene söylene banka yürürken kadın arkasından baka kalmıştı. Çadırın yanına kamyonet yanaşıp park etti. Şoför inip kadına sokuldu. “Boş kazanları kasaya yüklüyorum.” Şoför kazanları kasaya taşırken son birkaç evsiz de çorbalarını aldı. Kadın kazanın dibinde kalan iki üç bardaklı çorbayı karıştırıyordu ki önüne söylenen adam tekrar dikildi. Boş bardağını uzattı. “Doldur hadi!” Kadın dişlerini sıkarak “Çorba bitti.” Adam başını kazanın altına doğru hafif eğerek baktı. “Ateş yanıyor.” “Çekil git başımdan!” Adam burnundan soluyarak gerisin geri döndü. Şoför seslendi. “İşim bitti.” Kadın önlüğünü çıkarıp sandalyesinin arkasına astı. Soğuktan morarmış parmaklarını paltosunun cebine sokup hızla kamyonete adımladı. Kapıyı açtığı anda sıcak yüzüne vurdu. Çabucak bindi. Şoför beklemeden yola çıktı. Kadın dikiz aynasından çadıra bakıyordu. Çadır ufaldı ufaldı. Kamyonet köşeyi döndü. Şoför “Yarın kazanları almaya gelirken tüp de getireceğim,” dediğinde kadın derin bir “Ahhh” çekti. Şoför panikledi. “Kalp mi!” Kadın “Çabuk çadıra gidelim.” Şoför yan sokağa girip kamyoneti geri döndürdü. Kadın gergindi. Şoför makas ata ata kadını yetiştirdi. Kadın kendini nerdeyse kamyonetten attı. Çadıra koşarken söylenen adamı fark etti. Ocağı söndürüyordu.